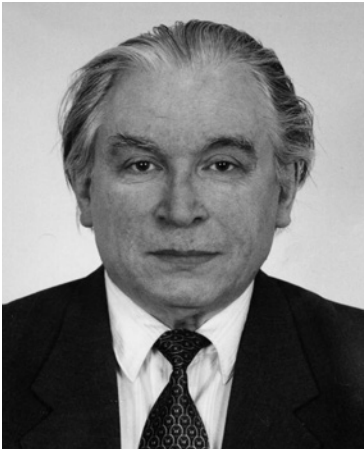

ЛЕВКО КОЛОДУБ (До 80-річчя від дня народження)

Левко Колодуб народився 1 травня 1930 року в місті Києві. З дитинства виховувався у музичному середовищі. Його мати Лідія Андріївна була оперною співачкою, бабуся Єфросинія Степанівна — вчителькою музики, найближчі родичі також причетні до мистецтва. У 1949 році Л. Колодуб закінчив Харківську музичну школу-десятирічку по класу кларнета (викладач Г. Риков), 1949–1954 рр. здобував вищу музичну освіту у Харківській консерваторії, навчаючись на композиторському та історико-теоретичному факультетах під керівництвом професорів М. Тица (клас композиції) та Д. Клебанова (поліфонія та оркестровка). З 1954 року працює в Києві, з 1966 — викладає у Національній музичній академії України на кафедрі композиції та інструментування.

Нині Левко Миколайович Колодуб — народний артист України, дійсний член (академік) Національної академії мистецтв України, член Національної спілки композиторів України, професор Національної музичної академії України. Впродовж майже шести десятиріч він плідно працює на ниві українського музичного мистецтва та культури, виховавши не одне покоління талановитих музикантів.

Композиторська, педагогічна та громадська діяльність Л.М. Колодуба високо оцінена державою. Він є лауреатом Національної премії України ім. Тараса Шевченка, премій ім. Б. Лятошинського, ім. М. Вериківського, ім. Мар'яна та Іванни Коць, нагороджений Золотою медаллю Академії мистецтв України, орденом «За заслуги» III ступеня, Почесними відзнаками Міністерства культури і туризму України та держадміністрацій Харкова і Чернігова.

Творчість Левка Колодуба надзвичайно багатогранна. Високопрофесійний музикант масштабного мислення, він зробив великий внесок у розвиток симфонічних жанрів: автор 12 симфоній, 20 оркестрових сюїт, 16 інструментальних концертів, серед яких особливу цінність становлять концерти для всіх духових інструментів. Значне місце посідають також твори для камерного і духового оркестрів, музика для ансамблів та різних інструментів соло. Композитору належить також редагування й оркестрування творів М. Коляди, В. Косенка, М. Лисенка, Л. Ревуцького та інших. Плідно працює Л. Колодуб і в музично-театральних жанрах. Серед його опер, балетів та мюзиклів найбільш видатним досягненням вважається опера «Поет», присвячена життю і творчості Т. Шевченка, яка вже протягом десяти років ставиться на сцені Харківського театру опери і балету. У творчому доробку композитора є також багато цікавих вокальних та хорових творів.

Музика Левка Колодуба з успіхом виконується не тільки в Україні, а й у багатьох країнах СНД, Європи, Америки та Азії. Творчість видатного митця привертає увагу багатьох вітчизняних музикознавців і дослідників, які відзначають її жанрове розмаїття, багатство образної палітри, глибоке вкорінення у фольклорний ґрунт, широту

творчих задумів, стильову визначеність та цільність, оригінальність композиційних вирішень, різнобарвність та вишукане відчуття оркестрових тембрів.

Як талановитий педагог, Л.М. Колодуб виховав цілу плеяду молодих композиторів, у тому числі представників інших країн. Його лекції з оркестровки, інструментознавства та історії оркестрових стилів вражають широтою кругозору, професіоналізмом та ерудицією.

Митець є також активним музично-громадським діячем. Понад п'ятдесят років він плідно працює у Національній спілці композиторів України, з 1987 року — організатор і незмінний голова Асоціації діячів духової музики Всеукраїнської музичної спілки України. Л. Колодуб був також ініціатором створення і керівником першої в Україні кафедри музично-інформаційних технологій, яка функціонує у Національній музичній академії України з 1997 року, а також є членом наукової ради цього закладу. Плідною є його багаторічна праця у художніх та наглядових радах і колегіях, а також у журі музичних конкурсів різних рівнів.

Римма СУЛІМ

кандидат мистецтвознавства,
докторант Національної музичної академії України
імені П. І. Чайковського

МИХАЙЛО БЕЛІКОВ (До 70-річчя від дня народження)

Творчий шлях кінорежисер Михайло Беліков розпочав 1963 року на Київській кіностудії ім. О. Довженка, куди прийшов працювати після закінчення Всесоюзного державного інституту кінематографії. Як оператор-постановник створив фільми «Стежки-доріжки» (1963), «Казка про Хлопчиша-Кибальчиша» (1964), «Хто повернеться — долюбить» (1967), «Варчина земля» (1969, у співавторстві). Значний успіх згадані фільми здобули завдяки високоякісному операторському втіленню режисерських задумів. Після закінчення Вищих режисерських курсів (1973, м. Москва), упродовж 1974—1986 років продовжував працювати на Київській кіностудії ім. О. Довженка (нині Національна кіностудія художніх фільмів ім. О. Довженка).

Початок нового етапу у творчому житті М. Белікова як режисера-постановника пов'язаний зі створенням телефільму «Стара фортеця» (1973), який засвідчив високий рівень професіоналізму, творчої вимогливості митця. Наступні роботи майстра, зокрема фільми «Червоний півень плімутрок» (1974), «Ральфе, здрастуй!» (1975), «Прихована робота» (1979), «На короткій хвилі» (1981), належать до надбань українського